

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5096/2020
25.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Зорана Ненковић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Словенка Јанковић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 128/2020 од 09.07.2020. године, у седници од 25.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 128/2020 од 09.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 128/2020 од 09.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П 520/19 од 22.10.2019. године, ставом првим изреке утврђено је да је ништав усмени уговор о купопродаји непокретности описане изреком закључен између тужиоца као продавца и туженог као купца. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му преда у државину кп .. у КО Ставом трећим изреке усвојен је противтужбени захтев и противтужени је обавезан да противтужиоцу на име неоснованог обogaћења исплати износ од 500 евра са припадајућом каматом у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 128/2020 од 09.07.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1.

Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18). Ревизијом се указује да је другостепеном пресудом одлучено о делу првостепене пресуде који није био ожалбен, и да је суд дозволио преиначење тужбе упркос противљењу туженог, чиме се указује на повреду процесних одредаба, што не може бити разлог за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби од 15.01.2018. године вредност предмета спора је означена на 360.000,00 динара. Противтужбом од 04.10.2018. године тражена је исплата динарске противвредности износа од 500 евра са припадајућом каматом.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази ревизијски цензус из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**